

Thiền Lâm - ngôi chùa Nam tông giữa lòng xứ Huế

ISSN: 2734-9195 15:32 28/05/2025

Chùa Thiền Lâm không phải nơi để tham quan, mà là nơi để quán chiếu. Không phải nơi để cầu xin, mà là nơi để buông bỏ. Một ngôi chùa – một pháp thân sống động để mỗi người trở về, thấy lại chính mình.

Tác giả: **Minh Khang**

Ẩn mình giữa rừng thông trên đồi Quảng Tế, phường Thủy Xuân, TP. Huế, Chùa Thiền Lâm hiện ra như một phương trời Nam tông thanh tịnh và lặng lẽ, mang dáng dấp thiền môn Miến-Thái giữa lòng cố đô trầm mặc. Không rực rỡ màu sắc, không đông đúc hành hương, ngôi chùa như một nốt trầm sâu giữa bản nhạc xứ Huế vốn đầy những âm vang cổ kính.

Tôi đến chùa vào một sáng mùa mưa. Không tiếng chuông, không khói hương nghi ngút. Chỉ có bước chân nhẹ của chú sa-di quét lá sân và tiếng gió rì rào qua thông rừng. Ngồi lặng dưới chân tượng Phật Nằm, tôi ngắm nét mặt Ngài an nhiên trong tư thế nhập Niết-bàn. Giữa không gian ấy, tôi chợt nhận ra: vô thường không đáng sợ. Cái chết không phải là chấm hết, mà là lời nhắc dịu dàng để ta sống tỉnh thức hơn từng khoảnh khắc hiện tại.

“Tỉnh thức là con đường bất tử, mê lầm là đường dẫn đến cái chết. Người tỉnh thức không bao giờ chết. Người mê ngủ như đã chết từ khi còn sống” (Kinh Pháp Cú, kệ 21-22).

Chùa Thiền Lâm không lên tiếng rao giảng. Chính sự yên tĩnh của nó là lời mời gọi sâu xa nhất: hãy trở về với hơi thở, thấy rõ thân – thọ – tâm – pháp, buông bỏ điều không cần, an trú nơi hiện tiền.

Chính điện chùa Thiên Lâm (Huế). Ảnh: internet.

Ngôi chùa được khai sơn vào năm 1960 bởi cố Hòa thượng Hộ Nhẫn – vị cao Tăng thấm nhuần giáo lý nguyên thủy, từng tu học nhiều năm tại Miến Điện. Từ am tranh đơn sơ giữa đồi hoang, chư Tăng sống đời đầu đà, lấy thiền định làm gốc, trì giới làm thân, khát thực làm mạng sống thanh tịnh. Trải qua năm tháng, chùa Thiên Lâm dần trở thành trung tâm tu học tiêu biểu của Phật giáo Theravāda tại miền Trung, nơi duy trì nếp sống phạm hạnh, giản dị và tỉnh giác.

Ngay từ cổng tam quan, khách hành hương đã có thể nhận ra phong cách kiến trúc đặc trưng của Nam tông với tông màu vàng thanh nhã. Bảo tháp trung tâm cao hơn 15 mét, sơn trắng, đỉnh dát vàng vươn lên giữa trời xanh như ngọn tâm đăng thấp sáng nội tâm người con Phật.

Không gian chùa tĩnh lặng, với các tôn tượng ngoài trời như Phật Đứng, Phật Nằm – mỗi bức cao hơn 8 mét. Chính điện được bài trí đơn sơ, không hoa văn cầu kỳ, nhưng lại là nơi hành giả có thể ngồi hàng giờ trong im lặng, nhìn sâu vào tâm mình.

Khác với nhịp sinh hoạt sôi động ở nhiều ngôi chùa Bắc tông, Chùa Thiên Lâm giữ vững nếp sống thiểu dục tri túc của Tăng đoàn Nam tông: nội tâm, tĩnh lặng, chính niệm. Chư Tăng hành trì thiền quán, học kinh tạng Pāli, thực tập bốn niệm xứ đúng như tinh thần mà đức Phật đã chỉ dạy hơn 2500 năm trước.

Chùa còn mở rộng cửa đón người hữu duyên tìm về thực tập. Nhiều khóa tu thiền được tổ chức định kỳ, giúp người Phật tử học sống chậm, biết dừng lại,

buông bỏ những lo toan thường nhật để nghe rõ tiếng gọi của tâm.

Trong hành trình tìm cầu an lạc giữa thế giới đầy biến động, nhiều người tưởng phải đi xa hay tìm kiếm điều kỳ diệu. Nhưng giữa một buổi sáng mưa nhẹ nơi rừng thông này, ngồi bên tượng Phật an nhiên, ta mới hiểu: Pháp không ở đâu xa. Pháp là chính giây phút hiện tiền, là sự tỉnh thức trong từng hơi thở.

Chùa Thiên Lâm không phải nơi để tham quan, mà là nơi để quán chiếu. Không phải nơi để cầu xin, mà là nơi để buông bỏ. Một ngôi chùa – một pháp thân sống động để mỗi người trở về, thấy lại chính mình.

Những hình ảnh về chùa Thiên Lâm

Tác giả: **Minh Khang**